Sygn. akt **OS 18/21**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodnicząca: r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio

Sędziowie: r.pr. Paweł Kutrzuba - sprawozdawca

r.pr. Renata Majerowska

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...)r. sprawy ze skargi (...)na postępowanie radcy prawnego (...)na skutek odwołania z dnia (...)r. - wniesionego w dniu (...) r. - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt RD-(...)o umorzeniu dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt RD-39/20 o umorzeniu dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

.....	.....	.....
Olimpia Marcewcz-Kochnio	Paweł Kutrzuba	Renata Majerowska

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu jawnym w dniu (…) roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (zwany dalej: Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) w Lublinie rozpoznał sprawę ze skargi p. (…)na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek wniesionego przez skarżącego w dniu (…)roku odwołania od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) roku sygn. akt RD – (…) o umorzeniu dochodzenia wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przewinienia dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny

W dniu (…)roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych wpłynęła skarga p. (…)na postępowanie radcy prawnego (…). W treści przedmiotowej skargi skarżący wskazał, iż w (…) roku zlecił radcy prawnemu (…)prowadzenie sprawy o zapłatę. Radca prawny przyjął sprawę i miał wysłać wezwania do zapłaty oraz pozew. Skarżący podniósł, że pomimo zapewnień radcy prawnego, że sprawa jest w toku, pozew nie został wniesiony i roszczenie przedawniło się. Skarżący zarzucił radcy prawnemu, że poniósł szkodę na skutek nienależytego wykonania przez radcę prawnego zobowiązania. Wskazał, że radca prawny nie zachował należnej staranności przy wykonywaniu czynności związanej z usługą prawną. Ponadto, skarżący podkreślił, że wielokrotnie radca prawny wprowadził go w błąd poprzez twierdzenia, że sprawa jest w toku, a opóźnienie wynika z winy Sądu, gdy tymczasem pozew nie został złożony. Skarżący podniósł również w skardze, że radca prawny nie oddał mu dokumentów dotyczących sprawy.

Zastępca Rzecznika postanowieniem o sygn. akt RD-(…)z dnia (…)roku wszczął dochodzenie w przedmiotowej sprawie, uzasadniając decyzję tym, że ze skargi wynikało, iż radca prawny (…)pomimo zlecenia mu w (…) roku sprawy o zapłatę, nie sporządził wezwania do zapłaty, a następnie nie sporządził i nie wniósł w imieniu klienta pozwu o zapłatę, czym doprowadził do przedawnienia roszczenia. Ponadto, w uzasadnieniu postanowienia o wszczęciu dochodzenia wskazano, że radca prawny (…)wielokrotnie udzielał klientowi nieprawdziwych informacji twierdząc, że sprawa jest w toku, a opóźnienie wynika z winy Sądu. Zastępca Rzecznika wskazał ponadto, że ze skargi wynika, iż radca prawny nie oddał skarżącemu dokumentów dotyczących sprawy.

Pismem z dnia (…)roku skarżący został zobligowany do przesłania informacji oraz dostarczenia dokumentów potrzebnych do prowadzenia postępowania w terminie 14 dni od daty otrzymania przedmiotowego pisma. W odpowiedzi na powyższe wezwanie skarżący (…), pismem z dnia (…)roku, które wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…)roku - poinformował, że nie jest w posiadaniu wymienionych dokumentów, ponieważ radca prawny (…)nie poinformował go o konieczności stworzenia i posiadania takiej dokumentacji.

Skarżący (…)podczas przesłuchania w dniu (…)r. zeznał, że w miesiącu (…)roku

zlecił sprawę o zapłatę zaległego czynszu Kancelarii r. pr(…). Do sprawy przydzielony został mec. (…)z Kancelarii (…). Skarżący nie wnikał w zasady współpracy mec(…)z mec. (…). Uznał, że został skierowany do osoby kompetentnej. Skarżący zeznał, że nie przekazywał radcy prawnemu (…)ani Kancelarii żadnych dokumentów. Nie podpisał umowy ani z Kancelarią, ani z mec. (…). Być może podpisał mu pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy, ale na pewno kopii nie otrzymał. Nie uregulował też honorarium. W ogóle nie było rozmowy o wynagrodzeniu. Skarżący zeznał, że radca prawny (…)miał złożyć sprawę o zapłatę dwóch zaległych czynszów po (…) zł każdy. Radca prawny poinformował skarżącego, że z uwagi na miejsce zamieszkania dłużnika sprawa będzie prowadzona przed Sądem Rejonowym w (…). W kolejnych rozmowach miał zapewniać, że był w sądzie w (…), żeby sprawdzić, na jakim etapie jest sprawa, którą jak skarżący rozumiał, założył.

Na szczegółowe pytania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego skarżący doprecyzowując treść skargi zeznał, że nie przekazywał panu (…) żadnych dokumentów w związku, z czym radca prawny nie miał, co mu oddawać. Skarżący dzwonił do mec. (…)za każdym razem, kiedy przyjeżdżał do Polski i dopytywał o stan sprawy, a on zapewniał, że sprawa jest w toku. Skarżący dzwonił pod numer (…), ale w pewnym momencie odebrał ktoś inny i powiedział, że mec. (…)już nie pracuje w Kancelarii (…), a telefon był służbowy, a nie jego prywatny. Skarżący zeznał, że kiedy dowiedział się, że mec. (…) już nie pracuje w Kancelarii (…)umówił się w Kancelarii na rozmowę. Podczas tej rozmowy dowiedział się, że Kancelaria już nie współpracuje z mec. (…), że nie jest jedynym klientem niezadowolonym ze współpracy z mec. (…).

Po przeprowadzeniu niezbędnych czynności w trakcie prowadzonego dochodzenia, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie działając na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, wydał dnia (…)roku postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przewinienia dyscyplinarnego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74^1 ustawy o radcach prawnych. W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia Zastępca Rzecznika podkreślił, iż Skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie stawianych radcy prawnemu zarzutów. Nie dysponuje on umową, podpisanym pełnomocnictwem, nie dokonywał żadnych przelewów. Ponadto, Zastępca Rzecznika nadmienił, iż sam skarżący zeznał, że nie przekazywał radcy prawnemu żadnych dokumentów, nie podpisywał umowy, pełnomocnictwa, ani nie rozliczał się z radcą prawnym. Zastępca Rzecznika zwrócił uwagę, iż powyższe okoliczności wskazują, że poza spotkaniem i wstępnym omówieniem sprawy, nie doszło do zlecenia radcy prawnemu prowadzenia sprawy. W tym celu należało podpisać stosowne dokumenty, przekazać radcy prawnemu dokumentację sprawy na podstawie, której mógłby on podjąć jakiekolwiek czynności procesowe, uiścić honorarium oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa. Żadna z tych czynności nie została dokonana, co w swoich zeznaniach potwierdził bezspornie sam skarżący.

Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego podniósł, iż nie neguje faktu spotkania z radcą prawnym. Nie neguje, że sprawą miał się zająć radca prawny (…), jednak z uwagi na brak

podstawowych dowodów potwierdzających przyjęcie przez radcę prawnego sprawy prowadzenie dochodzenia w kierunku niewywiązania się pełnomocnika z przyjętych obowiązków jest niemożliwe. Jeśli nawet przyjąć za bezsporne okoliczności związane ze spotkaniem w kancelarii, czy składane oświadczenia, że radca prawny pracuje nad sprawą, to bez w/w dowodów nie można ani ustalić czasu, ani znamion deliktu dyscyplinarnego. Radca prawny nie otrzymawszy żadnych dokumentów od skarżącego nie mógł skutecznie zainicjować postępowania sądowego.

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego ponadto wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie można wykluczyć, iż strony umówiły się wstępnie na współpracę, nie można wykluczyć, że radca prawny przekazał skarżącemu informacje dotyczące właściwości miejscowej sądu, czy nawet jak twierdzi skarżący, że zwodził go przy kolejnych rozmowach telefonicznych, których treści zresztą skarżący nie jest w stanie udowodnić. W tak ustalonym stanie faktycznym pierwszorzędne znaczenie dowodowe miałyby wskazane powyżej dokumenty, których w przedmiotowej sprawie jest brak. W tak ustalonym stanie faktycznym w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie można przyjąć, że radca prawny (…) faktycznie przyjął zlecenie od skarżącego, a w konsekwencji, że był uprawniony do działania w jego imieniu przed sądem lub innym organem.

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…)roku skarżący (…)wniósł w dniu (…)roku odwołanie, wskazując, że brak umowy, pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy oraz wpłacenia honorarium jest najlepszym dowodem na to, że radca prawny (…)zaniedbał swoje obowiązki. W ocenie skarżącego to radca prawny ma wiedzę, co należy zrobić i jakie dokumenty są niezbędne, aby nadać sprawie odpowiedni bieg i to on powinien zobligować skarżącego do dokonania odpowiednich czynności. Skarżący w odwołaniu nadmienił, że klient nie musi mieć o tym pojęcia i dlatego zwraca się do osoby kompetentnej w tej materii.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pismem z dnia (…)roku zobowiązał radcę prawnego (…)do przedłożenia kompletnej dokumentacji odnoszącej się do relacji zawodowej radcy prawnego (…)z (…)oraz relacji zawodowej radcy prawnego (…)z (…).

W odpowiedzi na powyższe zobowiązanie radca prawny (…), pismem z dnia (…)roku, które wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…)roku - poinformowała, że z radcą prawnym (…)współpracowała przez okres około 8 lat. Początkowo, radca prawny (…)współpracował z radcą prawnym (…)na zasadzie umowy zlecenia, a następnie na podstawie umowy zawartej pomiędzy Kancelarią Radcy Prawnego (…), a Kancelarią Radcy Prawnego (…). Współpraca polegała na tym, że radca prawny (…)przekazywała radcy prawnemu (…)klientów do obsługi prawnej, którzy zgłaszali się do prowadzonej przez nią Kancelarii. Sprawę Pana (…)prowadził radca prawny (…), który po zakończeniu jego współpracy z Kancelarią Radcy Prawnego (…)zabrał wszystkie akta sprawy oraz dokumenty przekazane mu przez Klienta.

Radca prawny (…)w przedmiotowej odpowiedzi wskazała również, że z informacji

uzyskanych od Pana (…) dowiedziała się, że radca prawny (…)zapewniał Pana (…)wielokrotnie o tym, że sprawa, z którą zwrócił się on do Kancelarii została skierowana na drogę postępowania sądowego, gdy w istocie taka sytuacja nigdy nie miała miejsca. Radca prawny (…)jednocześnie poinformowała, że nie jest w posiadaniu żadnych akt sprawy i dokumentów, które mogłyby zobrazować relację zawodową radcy prawnego (…)z (…), bowiem sprawa została przekazana do prowadzenia mec. (…), który był w wyłącznym posiadaniu wszystkich dokumentów w tej sprawie. Osobiście radca prawny (…)nie zajmowała się sprawą Pana (…), dlatego też w/w osób nie łączy żadna relacja zawodowa.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, co skutkuje utrzymaniem w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dnia (…)roku, sygn. akt RD – (…)o umorzeniu dochodzenia w sprawie wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przewinienia dyscyplinarnego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, jak również ustalony stan faktyczny, zdaniem Sądu daje podstawę do konstatacji, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przez radcę prawnego (…)zarzucanego mu przez skarżącego przewinienia dyscyplinarnego polegającego w uznaniu skarżącego na niewykonaniu żadnych czynności w sprawie pomimo podjęcia się przez radcę prawnego prowadzenia sprawy o zapłatę zaległych czynszów, jednocześnie zapewniając przy tym skarżącego, że sprawa jest w toku.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny szczegółowo przeanalizował zebrany w sprawie materiał dowodowy, tj. pisma skarżącego, pismo radcy prawnego (…), przebieg dochodzenia i postanowienie Zastępcy Rzecznika o umorzeniu dochodzenia wraz z uzasadnieniem, a także zeznania skarżącego (…). Na tej podstawie uznano, iż zarzuty podniesione przez skarżącego w odwołaniu są nietrafne, a wnioski dotyczące popełnienia przez radcę prawnego (…)przewinienia dyscyplinarnego są za daleko idące.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął i w pełni podzielił ocenę zawartą w zaskarżonym postanowieniu, iż skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie stawianych radcy prawnemu zarzutów i nie wykazał, aby rzeczywiście doszło do zlecenia radcy prawnemu prowadzenia sprawy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie rozpatrując zarzuty zawarte w odwołaniu uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie. Po pierwsze stawiane zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzuty są niezwykle lakoniczne, sprowadzają się, bowiem jedynie do ogólnego sformułowania, że brak dowodów i danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przewinienia dyscyplinarnego (brak umowy, pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy oraz wpłacenia honorarium) jest najlepszym dowodem na to, że radca prawny (…) zaniedbał swoje obowiązki. W ocenie skarżącego to radca prawny ma wiedzę, co należy zrobić i jakie dokumenty są niezbędne, aby nadać sprawie odpowiedni bieg i to on powinien zobligować skarżącego do dokonania odpowiednich czynności.

Po drugie, przedstawione w odwołaniu zarzuty potwierdzają stanowisko skarżącego prezentowane w toku sprawy i nie wskazują żadnych nowych okoliczności pozwalających na poczynienie odmiennych ustaleń od tych zaprezentowanych przez Zastępcę Rzecznika w zaskarżonym postanowieniu. Po trzecie, twierdzenia zawarte w odwołaniu sporządzonym przez skarżącego stanowią jedynie polemikę z ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę do wydania postanowienia o umorzeniu dochodzenia. Zastępca Rzecznika w zaskarżonym postanowieniu podkreślił, że skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie stawianych radcy prawnemu zarzutów, nie dysponuje on umową, podpisanym pełnomocnictwem, nie dokonywał żadnych przelewów. Sam skarżący zeznał, że nie przekazywał radcy prawnemu żadnych dokumentów, nie podpisywał umowy, pełnomocnictwa, ani nie rozliczał się z radcą prawnym. Tymczasem skarżący we wniesionym odwołaniu wskazał, iż brak dowodów i danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przewinienia dyscyplinarnego (brak umowy, pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy oraz wpłacenia honorarium) jest najlepszym dowodem na to, że radca prawny (…)zaniedbał swoje obowiązki. Ewidentnie skarżący prowadzi polemikę z ustaleniami Zastępcy Rzecznika, powinien on natomiast wykazywać konkretne uchybienia w zakresie zasad logicznego rozumowania, których dopuścił się Zastępca Rzecznika.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest słuszny tylko wówczas, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez orzekający organ, z okoliczności w toku toczącego się przed nim postępowania ujawnionych, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Nie można jednak sprowadzać tego zarzutu, tak jak to czyni skarżący, do samej tylko polemiki z ustaleniami Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, bowiem powinien on wykazywać konkretne uchybienia w zakresie zasad logicznego rozumowania, których dopuścił się Zastępca Rzecznika. Sama, bowiem możliwość przeciwstawiania ustaleniom Zastępcy Rzecznika odmiennych ustaleń nie jest wystarczająca do uznania, że tego rodzaju uchybienie zaistniało.

Podniesione w odwołaniu z dnia (…)roku zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela ustalenia, jakie poczynił Zastępca Rzecznika w zaskarżonym postanowieniu w zakresie niemożności prowadzenia dochodzenia w kierunku, niewywiązania się pełnomocnika z przyjętych obowiązków, z uwagi na brak podstawowych dowodów potwierdzających przyjęcie przez radcę prawnego sprawy. Skarżący nie przedstawił umowy zawartej z radcą prawnym, podpisanego pełnomocnictwa, potwierdzeń przelewów z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa czy z tytułu honorarium radcy prawnego. Ponadto, w swoich zeznaniach skarżący potwierdził, że nie przekazywał radcy prawnemu (…)żadnych dokumentów, nie podpisał umowy, nie uregulował też honorarium za prowadzenie sprawy, w ogóle nie rozmawiał z radcą prawnym o wynagrodzeniu. Biorąc po uwagę powyższe okoliczności, nie ma podstaw by przyjąć, że radca prawny (…) faktycznie przyjął zlecenie prowadzenia sprawy od skarżącego i był uprawniony do działania w jego imieniu przed sądem lub innym organem. Aby rzeczywiście doszło do zlecenia radcy prawnemu prowadzenia sprawy, należało podpisać stosowne dokumenty (umowa, pełnomocnictwo), przekazać radcy prawnemu dokumenty niezbędne do zainicjowania postępowania sądowego, uiścić honorarium oraz opłatę skarbową od

pełnomocnictwa. Przedmiotowe czynności nie zostały dokonane, stąd w ocenie Sądu nie doszło do zlecenia radcy prawnemu prowadzenia sprawy.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Lublinie brak dowodów potwierdzających przyjęcie przez radcę prawnego sprawy, uniemożliwia prowadzenie dochodzenia w zakresie niewywiązania się pełnomocnika z przyjętych obowiązków.

Prowadzone postępowanie dyscyplinarne przeciwko radcy prawnemu ma przede wszystkim zmierzać do ustalenia czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych na niego przez obowiązujące przepisy w szczególności przez ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.) w związku z art. 6 i art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postępowanie prowadzone przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym nie znalazło żadnych nowych okoliczności pozwalających na poczynienie odmiennych ustaleń i dlatego też Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął w całości ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdzające, iż w tak ustalonym stanie faktycznym nie można przyjąć, że radca prawny (…)faktycznie przyjął zlecenie od skarżącego, a w konsekwencji, że był uprawniony do działania w jego imieniu przed sądem lub innym organem.

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pragnie zauważyć, że postępowanie dyscyplinarne ma na celu eliminowanie negatywnych, sprzecznych z ustawą o radcach prawnych i zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zachowań przedstawiciela tegoż zawodu. W żadnym wypadku postępowanie dyscyplinarne i ewentualne orzeczenie kary dyscyplinarnej nie mogą być traktowane, jako element osobistego jak również negatywnego stosunku Skarżącego do radcy prawnego wykonującego czynności zawodowe zgodne z przepisami postępowania procesowego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał w pełni argumentację prawną przedstawioną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia dotyczącą poszczególnych zarzutów sformułowanych przez Skarżącego, bowiem argumentacja ta oparta jest o obowiązujące przepisy prawa jak również aktualne orzecznictwo sądowe.

W niniejszej sprawie okoliczności wskazane przez Skarżącego oraz ujawnione w toku czynności wyjaśniających prowadzonych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, jak również ustalenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Lublinie nie dają podstaw do uznania, iż zachowanie radcy prawnego (…)stanowiło przewinienie dyscyplinarne.

Wobec powyższego po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie z dnia (…)r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie przeciwko radcy prawnemu (…)wobec braku danych dostatecznie uzasadniających

popełnienie przewinienia dyscyplinarnego w pełni odpowiada prawu. W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w odwołaniu skarżącego (…)z dnia (…)r., w pełni uzasadnionym było utrzymanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowienia z dnia (…)r., sygn. akt: RD – (…)o umorzeniu dochodzenia w mocy.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie uznając rozstrzygniecie Zastępy Rzecznika Dyscyplinarnego za prawidłowe i zasługujące na podzielenie, orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 426 § 1 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74[1] ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.) postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący	***Członkowie***	
……	……	……
Olimpia Marcewicz – Kochnio	*Paweł Kutrzuba*	*Renata Majerowska*